

пк ванр. проф. др Срђан Старчевић, Универзитет одбране у Београду, председник комисије,
доц. др Вељко Благојевић, Институт за међународну политику и привреду, ментор и члан
комисије.

пк проф. др Срђан Благојевић, Универзитет одбране у Београду, члан комисије,

пк ванр. проф. др Далибор Денда, Универзитет одбране у Београду, члан комисије и

др Небојша Вуковић, виши научни сарадник, Институт за међународну политику и привреду,
члан комисије

Оцена научне заснованости теме
докторске дисертације пк Владимира
Ушљебрке, **извештај комисије**,
доставља -

ВОЈНА АКАДЕМИЈА
Наставно-научно веће

Одлуком Наставно-научног већа Војне академије бр. 02/53 (акт број 1169-27 од 29. јануара 2026. године) формирана је комисија за оцену научне заснованости теме докторске дисертације студента ДАС Војне науке пк Владимира Ушљебрке под називом "Хрватска стратешка култура и њен утицај на српско-хрватске односе" (у даљем тексту Комисија).

Комисија је проучила научну заснованост пријављене теме за докторску дисертацију са приложеним документима и сагледала све релеватне показатеље у складу са Правилником о пријави, изради и одбрани докторске дисертације и промоцији доктора наука (СВЛ бр.07/24) и на основу тога Наставно-научном већу Војне академије подноси следећи:

ИЗВЕШТАЈ

1. ОЦЕНА ИДЕЈНОГ ПРОЈЕКТА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Комисија на основу сагледавања формулације теме докторске дисертације констатује да је кандидат пуковник Владимир Ушљебрка дао јасну и прецизну формулацију наслова теме, како у језичком тако и у методолошком смислу. Комисија цени да је предложена тема, под наведеним насловом, веома актуелна, имајући у виду актуелну борбу за моћ како на глобалном тако и на регионалном нивоу, која за последице има широку лезу савремених безбедносних изазова, ризика и претњи, сложену политичку и безбедносну ситуацију на свим нивоима и све компликованије међународне односе. Да би се у таквим условима заштитили национални интереси, од државе као субјекта међународних односа захтева се стратегија са детаљно испланираним и свеобухватним одговором у чијој основи је познавање стратегијског окружења, других субјеката и

сопствених могућности. Таквој стратегији претходе стратегијске анализе и процене у којима је „стратешка култура“ незаобилазан део. Она представља једну од дисциплина стратешких студија. Њен концепт се може посматрати двојако, као уобичајен образац понашања неког колективитета у важним политичко-безбедносним ситуацијама и као аналитички алат намењен за подршку при одлучивању државном, безбедносном и војном менаџменту. Стратешка култура не пружа могућност да се сагледају само други субјекти у међународним односима кроз призму политике, безбедности и одбране већ да се сагледа и своја држава или народ и његове способности. Различити колективитети имају различит однос према безбедности, рату и употреби војних снага. Посебан утицај на поменуте појмове и различит приступ истим имају, у историјском контексту, формирани обрасци понашања засновани на културолошким ставовима, религији, цивилизацијском опредељењу, митовима и симболима.

Комисија сматра да би израда докторске дисертације на наведеној тему допринела унапређењу теоријских знања о реалацијама кључних појмова као што су: стратешка култура, међународни односи, безбедност, историјски идентитет, географски идентитет, културолошко-цивилизацијски идентитет, геополитички идентитет, геополитичке перцепције. Научни значај истраживања огледа се и у доприносу обогаћења теоријско-методолошког фонда знања друштвено-хуманистичких наука које су од важности када је у питању стратешка култура и њен утицај на односе између држава и народа, пре свега војних наука, наука безбедности и менаџмента. Стратешка култура је као предмет истраживања, до сада врло мало била у фокусу домаће научне заједнице, за разлику од стране научне мисли, која се њоме бави дужи временски период. Друштвени значај истраживања произилази из потребе да се истражи стратешка култура као основни начин формулисања закључака о обрасцима понашања других у међународним односима када су у питању политика, безбедност, одбрана и употреба војних средстава, а са циљем заштите националних интереса и спречавања угрожавања безбедности државе и друштва.

Овај рад допринеће да се утврди значај развоја и операционализације концепта стратешке културе у Републици Србији која би представљала један од главних алата у стратегијским анализама и проценама.

1.1. Формулација проблема истраживања

Кандидат правилно констатује да стратешка култура, у облику, каквим се баве стратешке студије, представља релативно нов појам који је своју значајнију афирмацију доживео тек након „хладног рата“. Суштински, претпоставља се да је она постојала кроз историју, јер је као таква била неопходна доносиоцима важних одлука и користила као алат за решавање различитих политичко-безбедносних проблема. Стратешка култура неког колективитета укупно, као и сви њени чиниоци појединачно, су у непосредној вези са безбедносном проблематиком, као што је употреба нуклеарног оружја или неки други важан безбедносни проблем. Она представља својеврстан израз културе друштва, посебно њене политичке и безбедносне компоненте, и битно утиче на стратешко мишљење, као и на формулацију и спровођење кључних стратешких опредељења народа. Стратешка култура не пружа могућност да се сагледају само други субјекти у међународним односима кроз призму политике, безбедности и одбране већ да се сагледа и своја држава

или народ и његове способности. Различити колективитети имају различит однос према безбедности, рату и употреби војних снага.

Кандидат констатује да су трауматични догађаји настали као последица распада бивше Југославије и понашања појединих актера у њима, потврда да се нисмо у довољној мери бавили стратешком културом и да са тог аспекта нисмо разумели понашање народа чије су Републике чиниле ту државу, а ни политику међународних чиниоца која је имала утицај на целокупан процес. Једна од најважнијих ставки, пре, у току и после тих догађаја су српско-хрватски односи. Они имају дугу историју и били су пресудни за настанак, трајање и распад заједничке државе. Последице српско-хрватских односа су жртве, страдања и разарања, на једној и другој страни, а посебно код српске заједнице у Хрватској и оне, између осталог, а у контексту ове теме, указују на неопходност бављења концептом стратешке културе. Рационалан приступ, лишен идеологије и политиканства представља једини исправан пут. Такође, на потребу за озбиљније изучавање овог концепта указује и чињеница да без обзира што се ми нисмо бавили другима на овај начин, они са нама јесу, ако не они онда су њихови ментори и заштитници сигурно. Ако се узме да је стратешка култура скуп ставова о политици, безбедности и одбрани неког колективитета, формиран у историјском контексту, онда је јасно да политику националне безбедности није могуће водити без ње. Конкретно, хрватска стратешка култура, није у довољној мери истраживана и третирана када су протекли догађаји у питању, а поготово њен утицај на српско-хрватске односе. Обзиром да је постојао јак утицај великих сила, није сигурно да би се постигли бог зна какви резултати да је било у супротном, али би се вероватно многи, пре свега, негативни догађаји и процеси предупредили и зауставили.

Кандидат као суштину истраживачког проблема види у свеобухватној анализи и утврђивању битних чинилаца хрватске стратешке културе, те утврђивању концепта хрватског стратешког понашања које би представљало полазни основ за спровођење политике националне безбедности Републике Србије у међусобним политичким односима. Српска научна заједница до сада није имала у фокусу утицај стратешке културе на активности међународних односа, утврђивање међусобног утицаја стратешке културе и политике националне безбедности, као ни интензитет и особине овог утицаја. Сазнања до којих ће се доћи истраживањем могу се користити у решавању стратешких проблема у области политике, безбедности и одбране.

Комисија сматра да је кандидат јасно извршио локацију проблема и прецизно формулисао његову суштину. Кандидат је анализирао постојећа теоретска сазнања и истраживањем које ће бити реализовано испитаће утицај хрватске стратешке културе на српско-хрватске односе, посебно уважавајући аспекте који су од значаја за националну безбедност. У истраживању ће, у историјском контексту, анализирати чиниоце који су утицали на развој и формирање хрватске стратешке културе, специфичности српско-хрватских односа и утицај стратешке културе на њих. Наведено указује да кандидат правилно дефинише проблем у његовим узроцима и последицама, тј. да успоставља везу са постојећим сазнањима у предметној области. Истраживање наведеног проблема ће довести до разумевања утицаја стратешке културе на међународну сарадњу. У том смислу, комисија сматра да ће изабрани проблем истраживања својим резултатима допринети

разумевању хрватске стратешке културе и њеног утицаја на српско-хрватске односе посматрано из угла међународних односа, политике, безбедности, одбране и културе.

Предмет научног истраживања

Кандидат прелиминарно одређује предмет научног истраживања као „Анализу утицаја хрватске стратешке културе као специфичног скупа вредности и уобичајеног обрасца понашања хрватског друштва у односу на одбрамбена, безбедносна и политичка питања са посебним освртом на утицај који има на друштвено-политичке и безбедносне аспекте српско-хрватских односа.“. Комисија сматра да је овако дефинисан предмет истраживања усаглашен са формулисаним проблемом истраживања и да у потребној мери одржава изнете ставове и радни наслов истраживања, односно докторске дисертације.

Кандидат је операционализовао предмет истраживања кроз следеће чиниоце:

- **први чинилац** би обрадио теоријски оквир истраживања са тежиштем на појмовном одређењу стратешке културе, њеном настанку, развоју кроз периоде, њеним чиниоцима и њеним утицајем на опстанак и развој народа и државе. Обзиром да се стратешка култура на Западу, систематски изучава од седамдесетих година прошлог века, неопходно је представити њено појмовно одређење и указати на потребу да се са идентичним процесом отпочне и у Републици Србији што до сада углавном није био случај.
- **други чинилац** истраживања ће представљати разматрање којим би се обухватила хрватска стратешка култура, њено формирање и развој кроз историјске периоде. Први историјски период обухватао би време од досељавања хрватског племена на Балканско полуострво до краја Првог светског рата, односно до времена стварања заједничке државе јужнословенских народа. Други историјски период би обухватао време постојања заједничке државе, односно, прве и друге Југославије. И на крају, трећи период би обухватао време од распада заједничке државе, односно од стварања самосталне хрватске државе до данас.
- **трећи чинилац** истраживања обрадиће српско-хрватске односе кроз кључне специфичности које су дефинисане и уобличене различитим чиниоцима. На почетку би се анализирао заједнички животни простор, миграције становништва географија, политика, геополитика, економија и њихов утицај на међусобне односе. Потом би се разматрали култура, језик, обичаји и менталитет као чиниоци и променљиве које су под утицајем историје и географије, али и других друштвених околности утицале на српско-хрватске односе, и биле показатељ њихове изградње и разградње. Посебно место у овом делу заузела би анализа међусобних односа кроз призму вероисповести која је историјски гледано имала посебно место у односу ова два јужнословенска племена. Њен је утицај евидентан у свим сегментима друштвеног живота код народа настањених на балканским просторима без обзира на историјски период и он се креће од позитивног поштовања основних принципа религије заснованих на љубави, толеранцији и искрености до крајње негативног утицаја кроз екстремно и разарајуће деловање. На крају би се анализирала упоредна способност препознавања актуелне светске политике, њеног кретања и

- трендова и одређење колективитета у односу на њу. Поред поменутог, интересантне су тачке које спајају и раздвајају, односно места на којима се путеви ова два колективитета поклапају или трајно и неповратно разилазе.
- **четврти чинилац** истраживања би представио ефекте истраживања, разумевања и практиковања хрватске стратешке културе на српско-хрватске односе. Утицај развоја и операционализације хрватске стратешке културе је вишедимензионалан и остварује ефекте на српску заједницу у Хрватској, српско-хрватске односе и Систем националне безбедности и одбране Републике Србије.
 - **пети чинилац** истраживања анализирао би политичка, економска и културна поља на којим се могу унапредити и развијати српско-хрватски односи засновани на заједничким интересима, а вођени историјским искуством и историјским памћењем. Српско-хрватски односи су изложени снажном утицају политике великих сила споља, али и нагомиланим међусобним проблемима различите врсте изнутра. Њихов развој, у многоме, зависи од расподеле моћи на светском нивоу што се аналитичким алатом стратешке културе лако може потврдити. Поред анализе заједничких политичких, економских и културних области могуће сарадње и унапређења односа, разматрале би се импликације могућих праваца унапређења српско-хрватских односа.

Предмет истраживања је мултидисциплинарне природе и упућује на познавање различитих области друштвено-хуманистичких наука: политичких наука, војних наука, наука о безбедности, социолошких наука, историјских наука и културолошких наука. У ужем смислу, предмет истраживања доминантно припада научним дисциплинама: стратегија, стратешке студије, национална и међународна безбедност, међународни односи, политикологија, културолошке студије, социологија, геополитика, политикологија религије, дипломатија.

Тема дисертације тежишно се ослања на војне науке, науке о безбедности и политичке науке, односно стратегију и стратешке студије, као уже научне дисциплине. Тема дисертације тежишно се ослања на војне науке, науке о безбедности и политичке науке, односно стратегију и стратешке студије, као уже научне дисциплине. Комисија констатује да је кандидат правилно и целовито одредио предмет истраживања докторске дисертације.

1.2. Хипотезе научног истраживања

На основу утврђеног предмета истраживања и његових чинилаца, као и циљева истраживања, кандидат је формулисао хипотетички оквир истраживања који чини основна и четири посебне хипотезе истраживања.

Генерална (општа) хипотеза истраживања: Хрватска стратешка култура, заснована на географским, политичким и социолошко-културолошким чиниоцима представља оквир за обликовање политичких, безбедносних и одбрамбених вредносних ставова хрватског друштва и има значајан утицај на карактер и динамику укупних српско-хрватских односа.

Посебне хипотезе истраживања

Прва посебна хипотеза: Стратешка култура се може посматрати двојако, као научна дисциплина стратешких студија, односно, уобичајен образац понашања неког колективитета као што су народ и држава, који значајно утиче на политичку, безбедносну и одбрамбену стабилност, њихов развој и опстанак укупно.

Друга посебна хипотеза: Хрватска стратешка култура, формирана на историјском искуству борбе за самосталну државу, представља специфичан образац понашања хрватског друштва у међународним односима.

Трећа посебна хипотеза: Хрватска стратешка култура формирана и условљена историјским, географским, геополитичким, политичким, економским, религијским, социолошким и културолошким чиниоцима значајно утиче на српско-хрватске односе.

Четврта посебна хипотеза: Хрватска политика генерисана и повезана са хрватском стратешком културом испољава значајне ефекте на српску заједницу у Хрватској, српско-хрватске односе и националну безбедност Републике Србије укупно.

Комисија сматра да су основна и посебне хипотезе истраживања релеватне у односу на дефинисани проблем истраживања.

1.3. Циљеви научног истраживања

Кандидат циљ истраживања усмерава на разумевање на који начин хрватска стратешка култура кроз своје физичке, политичке и социолошко-културолошке чиниоце утиче на обликовање, динамику и правце развоја српско-хрватских односа.

Научни циљеви који се намеравају достићи у овом истраживању су:

- *Научна дескрипција.* Научна дескрипција се огледа у утврђивању теоријског оквира „стратешке културе“ и идентификовања њених основних чинилаца који се могу применити при анализи хрватске стратешке културе. Анализом кључних чинилаца ће се утврдити: постојање специфичног модела хрватске стратешке културе, њихов утицај на безбедносну и спољнополитичку стратегију Републике Хрватске, утврдити и проверити везе између перцепције Србије и српског народа у хрватској стратешкој култури и конкретних одлука везаних за српско-хрватске односе, утицај стратешке културе и њени ефекти на српско-хрватске односе, могуће правце даљег развоја тих односа.
- *Научна класификација.* Научна класификација ће бити примењена приликом утврђивања специфичности српско-хрватских односа, испитивања у којој мери хрватска стратешка култура доприноси изазивању политичких проблема, стварању „тензија“ или формирању безбедносних дилема. Научна класификација ће се применити и приликом утврђивања ефеката практиковања хрватске стратешке културе на српско-хрватске односе.

- *Научно откриће.* Научно откриће се огледа у предлогу одређења хрватске стратешке културе, њеног утицаја на српско-хрватске односе и предлогу могућих праваца њиховог развоја.
- *Научно објашњење.* Сазнања до којих се дошло на основу научне дескрипције, класификације и научног открића користиће се као полазна основа за научно објашњење нове научне мисли из области стратешких студија и међународних односа кроз интеграцију стратешке културе у анализу проблема насталих распадом социјалистичке Југославије.

Друштвени циљ овог истраживања је да се на научно заснованим анализама и закључцима утврде чиниоци хрватске стратешке културе и њен утицај на српско-хрватске односе у условима интензивних промена у стратешком окружењу насталих завршетком „хладног рата“ и распадом социјалистичке Југославије. Такође, друштвени циљ је и да се овим истраживањем допринесе рационализацији јавног дискурса о српско-хрватским односима који су иначе оптерећени историјом, предрасудама и емотивном расуђивању.

Даље, истраживање има значај за формулисање државне и безбедносне политике јер открива обрасце по којима се се доносе спољнополитичке одлуке. У ширем смислу, друштвени значај се огледа у научном и образовном доприносу у области стратешких и безбедносних студија, међународних односа и дипломатије.

1.4. Методе научног истраживања

Кандидат је, сагледавајући дефинисани проблем истраживања, комплексност предмета истраживања, формулисане циљеве и хипотезе, за спровођење истраживања предвидео коришћење различитих, основних метода мишљења и истраживања, општенаучних метода и метода за прикупљање (прибављање) података.

С обзиром да ће ово бити теоријско истраживање, фундаменталног карактера јер ће се спроводити у циљу систематизовања, проверавања и проширивања постојећег система знања из области стратегије и стратешких студија – са акцентом на разјашњавање дефинисаног проблема истраживања, примењиваће се све научне методе неопходне за анализу и синтезу теоријских ставова који се односе на предмет истраживања, и проблема који су уочени.

Уважавајући предмет истраживања, који је је комплексан, и мултидисциплинаран, у истраживању ће се користити све основне научне методе: анализа и синтеза, апстракција и конкретизација, специјализација и генерализација, дедукција и индукција. Метода класификације има посебан значај.

У реализацији истраживања ће бити коришћене: анализа садржаја у првом реду стране научне литературе – али и домаће.

Комисија сматра да су предложене методе истраживања правилно одабране и у складу са прихваћеном методологијом истраживачког поступка, те омогућавају проверу хипотеза.

1.5. Очекивани научни резултати и могућност њихове примене

Очекивани научни резултати овог истраживања представљаће допринос у отклањању недоречености када су српско-хрватски односи у питању, посматрани кроз призму стратешке културе која пре свега подразумева питања политике, безбедности и одбране. Сама чињеница о неопходности изучавања стратешке културе Хрвата, других суседних држава и народа, држава и народа који представљају велике силе и важне субјекте у међународним односима говори у прилог томе да је наведени предмет истраживања недовољно научно истражен и објашњен од стране домаће научне заједнице. Покушајем да се дефинишу основне карактеристике хрватске стратешке културе и други појмови којима се бави истраживање, обезбедиће се научни допринос којим би се недвосмислено утврдио садржај и обим кључних појмова предмета истраживања који до сада нису значајније истраживани у српској научној заједници.

Други значајан научни допринос овог истраживања огледаће се у: (1) опису стратешке културе као важног чиниоца развоја и опстанка неке државе или народа; (2) опису основних карактеристика хрватске стратешке културе које су се формирале и развиле кроз историју; (3) специфичностима српско-хрватских односа и њиховој вези са стратешком културом. Српско-хрватски односи су били и сада су предмет истраживања различитих научних области, међутим, никада нису били предмет интересовања стратешких студија и стратешке културе. На тај начин тежи се актуелизацији проблематике и значаја стратешке културе, која није у фокусу ширег дела научне јавности. Вредност резултата истраживања треба посматрати из перспективе пружања нових, квалитетних информација научној и стручној заједници усмереној на истраживање стратегије, дипломатије, међународних односа, безбедности и одбране. Резултати истраживања могу служити као основа за даља истраживања стратешке културе.

1.6. Програм научног истраживања по фазама

Кандидат планира реализацију програма истраживања у пет фаза и то:

- прва фаза обухвата формулисање проблема истраживања, одређење предмета истраживања, утврђивање научних и друштвених циљева истраживања, успостављање хипотетичког оквира истраживања, утврђивање начина истраживања и дефинисање научне и друштвене оправданости истраживања;
- друга фаза обухвата прикупљање релевантне домаће и стране научно-теоријске литературе, одговарајућих докумената, различитих сазнања и извештаја;
- треће фаза: прикупљање података применом пројектованих метода и техника;
- четврта фаза: сређивање, обрада и анализа прикупљених података и евентуално допуњавање прикупљених података;
- пета фаза: закључивање и израда извештаја о резултатима истраживања.

Комисија цени да програм истраживања омогућава проверу опште и посебних хипотеза.

1.7. Закључак о научној основаности теме докторске дисертације

У пријави теме докторске дисертације кандидат је навео 25 библиографских јединица, што наводи на закључак да познаје суштину и значај предмета истраживања. Комисија позитивно оцењује консултовање стране и домаће литературе и сматра да литература наведена у пријави представља добру основу за почетак рада на дисертацији. Комисија такође констатује да је кандидат у пријави приложио сва потребна документа.

На основу приложене документације, Комисија је позитивно оценила елементе образложења докторске дисертације који се односе на потребу, значај и методолошке карактеристике истраживања те сматра да је предложена тема под називом "Хрватска стратешка култура и њен утицај на српско-хрватске односе", друштвено значајна, оправдана, научно заснована и оригинална по свом приступу и самим тим погодна за израду докторске дисертације. Докторска дисертација припада ужој научној области Стратегија.

Комисија је констатовала да је пројекат истраживања усклађен са важећим методолошким стандардима и представља поуздану основу за израду докторске дисертације.

2. ОЦЕНА КАНДИДАТА

2.1. Биографски подаци о кандидату

Ушљебрка Николе Владимир рођен је 05. јула 1975. године у Задру. Основну школу је завршио у селу Жегар, општина Обровац (Р. Хрватска), где је са породицом живео до 1989. године када уписује Војну гимназију у Београду. Поред Војне гимназије коју је завршио 1993. године завршио је следеће школе, усавршавања и курсеве: Војну академију КоВ смер пешадија 1997. године, Основни курс за официре Војне полиције у БОШЦ (Панчево) 1998. године, Курс за команданте батаљона Војне полиције у ЦУК ВП (Београд) 2005. године, Командно-штабно усавршавање 2014. године, Генералштабно усавршавање 2019. године и Високе студије безбедности и одбране 2022. године у Школи националне одбране „Војвода Радомир Путник“. Поред школовања и усавршавања у систему одбране, завршио је Курс методологије сузбијања организованог криминала у Центру за безбедносне студије у Београду, Специјалистичке струковне студије смер „Тероризам, организирани криминал и корупција“ на Правном факултету у Београду и Мастер академске студије смер „Држава и политичко насиље“ на Факултету политичких наука у Београду. Успешно је положио програмом предвиђене испите на Докторским академским студијама-студијски програм „Војне науке“ које је уписао 2023. године на Војној академији УНО.

Ушљебрка Владимир је од завршетка Војне академије до сада службовао у два гарнизона и обављао више различитих дужности. У гарнизону Подгорица је обављао дужности к-дира вода ВП, к-дира вода ВП с/н, к-дира чете ВП за обуку, к-дира чете ВП с/н, помоћника к-данта за оперативне послове и обуку, помоћника к-данта за службе ВП и заменика к-данта батаљона ВП. У гарнизону Београд је обављао дужности референта за безбедност у к-ди батаљона ВП у Гардијској бригади, референта за општу безбедност у Кабинету министра одбране, РМ за послове безбедности-руководилац обезбеђења министра одбране,

референта за физичку заштиту у Управи ВП ГШВС, к-данта одреда ВП с/н „Кобре“, начелника одсека за функционалне способности у Управи ВП ГШВС, начелника канцеларије за послове безбедности у Кабинету министра одбране, наставника у Катедри оператике у Школи националне одбране „Војвода Радомир Путник“ и начелника-уједно наставника КШУиОКШК у Школи националне одбране „Војвода Радомир Путник“.

Два пута је ванредно унапређен, више пута одликован и награђиван. Током каријере је имао службену оцену „нарочито се истиче“. Ожењен је, отац двоје деце и живи у Панчеву.

2.2. Објављени радови кандидата

Кандидат је до сада објавио више научних и стручних радова.:

1. **Владимир Ушљебрка**, Мирослав Терзић и Вељко Вулетић: *Сецесионизам као безбедности изазов, ризик и претња*, Зборник радова са 26. међународне конференције „Управљање квалитетом и поузданошћу“ у Пријевору, година 2023, стр. 384-390.
2. **Владимир Ушљебрка**: *Безбедност Републике Србије са аспекта националних вредности, интереса и циљева*, Тематски зборник радова са међународног научног скупа „Европа на раскрсници“ одржаног на Факултету за пословне студије и право Универзитета „Унион-Никола Тесла“ у Београду, година 2024, страна 478-494.
3. **Vladimir Ušljebrka**: *BASIC CHARACTERISTICS OF CROATIAN STRATEGIC CULTURE*, International Scientific Conference on Military Sciences „VojNa 2025“, Beograd, 2025.
4. **Владимир Ушљебрка**: *Стратешка култура као основ за геополитичко позиционирање Републике Хрватске*, Тематски зборник радова „Геостратешка будућност Балкана“ објављен на Институту за међународну политику и привреду у Београду, година 2025, стр. 93-112.
5. Nenad Kovačević, Zoran Karavidić, **Vladimir Ušljebrka**: *EXPERIENCES OF THE APPLICATION OF WAR GAMES IN THE MILITARY DECISION-MAKING PROCESS*, 11th CONFERENCE „Security and crisis management-theory and practise – SECMAN“, Beograd, September 2025, page 132-139.

2.3. Закључак о оцени кандидата

Досадашњи рад кандидата пуковника Владимира Ушљебрке на докторским студијама, знања и искуства стечена током професионалне каријере, као и усавршавања која је завршио, посредно и непосредно су повезани са облашћу пријављене теме докторске дисертације. Кандидат је положио све испите на докторским академским студијама Војне науке.

Спој постојећих знања елаборираних у литератури коју наводи у пријави теме докторске дисертације и сазнања о предмету истраживања, као и стечена искуства из радне каријере, указују да код кандидата постоји профилисан начин посматрања и анализе проблемских садржаја из предметне области. Комисија сматра да кандидат има потребна

предзнања и потенцијал за израду докторске дисертације, односно даљи стручни и научни развој у наведеној области.

Узимајући у обзир наведено, Комисија констатује да кандидат пуковник Владимир Ушљебрка испуњава услове за подношење пријаве и израду докторске дисертације.

3. ПРЕДЛОГ МЕНТОРА СА ОБРАЗЛОЖЕЊЕМ

За ментора у изради докторске дисертације Комисија предлаже доц. др Вељка Благојевића из Института за међународну политику и привреду. Доцент др Вељко Благојевић је на листи ментора докторских академских студија студијског програма Војне науке прихваћеној од стране Комисије за акредитацију и проверу квалитета. До сада је као ментор водио кандидата у изради докторског рада. На студијском програму докторских академских студија које кандидат похађа био је носилац реализације предмета Национална безбедност и одбрана и Стратегијске анализе и процене.

Поред наведеног реализује наставу из више предмета који се реализују на Војној академији на студијском програму Докторских академских студија, као и на Високим студијама безбедности и одбране у Школи националне одбране „Војвода Радомир Путник“. Гостујући је предавач на више факултета и струковних образовних институција из области политичког система, међународних односа и дипломатије. Био је руководиоца два научноистраживачког пројекта:

1. „Стратешка култура као детерминанта националне безбедности у функцији подршке концепту војне неутралности“ – Институт за стратегијска истраживања (2017.-2020. године);
2. „Неутралност и стратешко одвраћање“ - Школа националне одбране „Војвода Радомир Путник“ (2021. - 2023. године).

Доцент доктор Вељко Благојевић аутор је и коаутор следећих монографија и уџбеника:

1. Благојевић В. (2017). Србија и изазови одбрамбене дипломатије. Медија центар Одбрана;
2. Blagojević V. (2017). Defense Diplomacy – Concept, Legal Basis, Organization. Lambert Academic Publishing;
3. Blagojevic V., Pejic I. (2019). Military Power in International Politics, Past-Present – Future. Lambert Academic Publishing;
4. Благојевић В. (2022) Моћ и сила – Србија и војни фактор у међународној политици. Медија центар Одбрана;
5. Благојевић В. & други (2025) Савремена српска стратешка култура, Институт за европске студије;
6. Благојевић В. (2025) Стратегијске анализе и процене, Медија центар Одбрана.

У протеклом периоду објавио је више десетина радова у истакнутим међународним часописима категорије М24 и врхунским часописима националног значаја категорије М51. Учествовао је на великом броју научних конференција, научно истраживачких пројеката и објавио више радова категорије М30 и М60.

На основу претходно наведених референци, Комисија закључује да доцент др Вељко Благојевић испуњава услове за ментора који су прописани стандардима за акредитацију студијског програма докторских академских студија „Војне науке“ и има потребне компетенције за менторство при изради предметне докторске дисертације.

4. УЖЕ НАУЧНЕ ОБЛАСТИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Уже научне области предложених чланова Комисије:

- Пуковник др Срђан Старчевић, ванредни професор, Универзитет одбране у Београду, Војна академија, изабран у наставничко звање из уже научне области Социологија, датум избора 24.05.2022. године, председник комисије,
- др Вељко Благојевић, доцент, Институт за међународну политику и привреду, изабран у наставничко звање из уже научне области Стратегија, датум избора 18.11.2021. године, ментор и члан комисије,
- пк др Срђан Благојевић, редовни професор, Универзитет одбране у Београду, Институт за стратегијска истраживања, изабран у наставничко звање из уже научне области Политичка теорија и методологија, датум избора 19.02.2025. године, члан комисије,
- пк др Далибор Денда, ванредни професор, Универзитет одбране у Београду, Институт за стратегијска истраживања, изабран у наставничко звање из уже научне области Историја, датум избора 12.07.2022. године, члан комисије и
- др Небојша Вуковић, научни сарадник, Институт за међународну политику и привреду, изабран у звање из уже научне области Политичке науке, датум избора 17.06.2025. године, члан комисије.

5. ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

5.1. Закључак комисије

На основу свега наведеног Комисија је закључила следеће:

- Кандидат пуковник Владимир Ушљебрка уредно је поднео пријаву теме докторске дисертације;
- пријава теме је у складу са стручним и методолошким опредељењима и оправдаће планирано истраживање;
- кандидат је правилно дефинисао проблем, изабрани проблем је научни и добро је повезан са постојећим сазнањима у предметној области,
- хипотеза је релевантна у односу на дефинисани проблем истраживања;
- одабране методе и програм истраживања омогућавају провере хипотеза;

- наведена литература је релеванта у односу на предмет истраживања,
- предложени наслов докторске дисертације је одговарајући за предмет истраживања;
- предложена тема одговара нивоу докторске дисертације, изузетно је актуелна и од значаја за кључне субјекте система националне безбедности и одбране;
- тема је од значаја за научну заједницу, јер се ствара основа за наставак истраживања кроз друге научне дисциплине и посебно примену у пракси,
- докторска дисертација припада ужој научној области Војне науке;
- кандидат пуковник Владимир Ушљебрка испунио је све законске услове за рад на докторској дисертацији, као кандидат подобан је за израду докторске дисертације јер поседује потребна знања из области Војних наука и има способност за бављење научним радом.

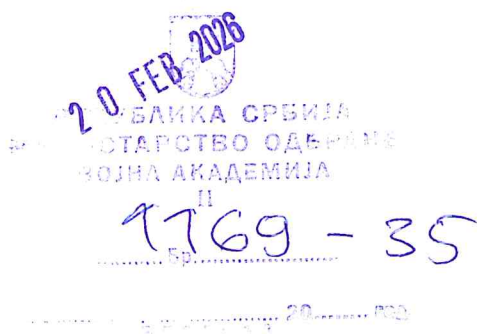
5.2. Предлог Комисије

На основу свеобухватног сагледавања пријаве теме докторске дисертације и приложене документације, Комисија сматра да постоји научна заснованост теме, да је научна замисао истраживања добра, да су реално постављени сви оквири истраживања и да је реализација истраживања објективно могућа и научно заснована. Комисија стоји на становишту да је пријављена тема веома актуелна и потребна, и да је као таква подобна за израду докторске дисертације.

На основу свега наведеног, Комисија једногласно

ПРЕДЛАЖЕ

1. Да се прихвати тема докторске дисертације под насловом "Хрватска стратешка култура и њен утицај на српско-хрватске односе".
2. Да се прихвати оцена Комисије да је изабрани проблем истраживања научни проблем, односно да постоји научна заснованост истраживања.
3. Да се прихвати мишљење комисије да кандидат пуковник Владимир Ушљебрка испуњава све опште и посебне услове за израду теме докторске дисертације, у духу поднетог пројекта истраживања.
4. Да се за ментора у изради докторске дисертације именује доц. др. Вељко Благојевић.

пк ванр. проф. др Срђан Старчевић, председник Комисије

доц. др Вељко Благојевић, члан Комисије

пк проф. др Срђан Благојевић, члан Комисије

пк ванр. проф. др Далибор Денда, члан Комисије

др Небојша Вуковић, члан Комисије

Достављено:

- Декану Војне академије,
- Наставно-научном већу Војне академије,
- Катедри Стратегије ШНО (е/р),
- Катедри ДН Војне академије (е/р),
- Архиви